

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoCsp/8/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123296583
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6123296583.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Lenky Konštiakovej, v právnej veci – spore žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, IČ: 043 55 211, náměstí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, v konaní zastúpený advokátkou Mgr. Zuzana Bírová, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 13Csp/107/2023-72 zo dňa 23. januára 2024, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca si voči žalovanému v upomínacom konaní (podľa zák. č. 307/2016 Z. z.) vedenom Okresným súdom Banská Bystrica uplatnil dňa 13.4.2023, v znení potvrdenia súhlasu s obsahom výzvy uvedeného súdu, nárok na zaplatenie sumy 300 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 300 eur od 23.5.2020 do zaplatenia ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 2,31 eur. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že žalovaný sa prostredníctvom webovkej stránky D. <E.> registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 300 eur. Pri registrácii uviedol svoje v návrhu špecifikované údaje pozostávajúce z mena, priezviska, rodného čísla a bydliska. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so Smlouvou o úveru, ako aj všeobecnými podmínkami poskytnutí úveru (ďalej len "VPPÚ") a zároveň potvrdil, že údaje ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytol sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o úveru č. 586129 zo dňa 17.4.2020 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru v znení neskorších predpisov žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 300 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 85 eur a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o úveru, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 15.5.2020. V zmysle bodu IV. Smlouvy a čl. 19. VPPÚ je veriteľ oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 0,77 eur za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo emailov. Na upomienky žalovaný nereagoval, telefonicky sa s ním nepodarilo skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými VPPÚ a tým pádom vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 2,31 eur za zaslané upomienky. Žalobca ďalej v návrhu uviedol, že v prílohe prikladá 4 upomienky, ktoré boli zaslané 18.5.2020, 19.5.2020, 14.7.2020, 14.7.2020 žalovanému mailom v súlade so Smlouvou o úveru

ako VPPÚ. Upomienky zaslané mailom boli zaslané v súlade s ustanovením čl. 4 zmluvy o úvere v zmysle ktorého „Spotrebiteľ dáva výslovný súhlas k tomu, aby mu Veriteľ zasielal upomienky formou SMS alebo emailovej správy na mobilné telefóny alebo e-mailové adresy. Žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie nároku dňa 1.3.2023. Dňa 1.2.2023 bola žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalobca si v zmysle nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. v znení neskorších predpisov uplatňuje voči žalovanému zákonný úrok z omeškania. Žalobca je zapísaný do obchodného registra Českej republiky a má registrované sídlo v Českej republike. Žalobca je nositeľom povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej výlučnému dohľadu podlieha. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v zmluve o úvere nielen odkázali, ale na použitie ktorého sa aj dohodli. Aplikácia českého právneho poriadku v danom prípade nie je a ani nemôže byť pre žalovaného ako spotrebiteľa menej výhodná. Ide totiž o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov je v EÚ plne harmonizovaná v podobe smernice 2008/48/ES (ďalej len "Smernica"). Podľa recitálu č. 9 Smernice úplná harmonizácia je potrebná na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Spoločenstve zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa vytvoril skutočný vnútorný trh. Členské štáty by preto nemali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia ako ustanovenia tejto smernice. To teda znamená, že Smernica predstavuje koncept úplného zakomponovania do národných poriadkov členských štátov, a nie akýsi minimálny štandard ochrany. V tomto zmysle teda právna ochrana v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere musí byť v každom členskom štáte EÚ rovnaká. Dotýka sa to teda celého rozsahu žalovaného nároku, a to vrátane jeho príslušenstva, pretože v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. d), f) a l) špecifikácia istiny, úroku a ďalších poplatkov a aj úrokov z omeškania sú povinnou obsahovou náležitosťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe uvedeného je teda súd povinný aplikovať vo veci české právo v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a podľa neho posúdiť žalovaný nárok. Žalobca za dôkaz nič neoznačil, ale k návrhu pripojil výzvy, upomienky, poslednú predžalobnú upomienku, Všeobecné podmienky poskytnutí úveru, Smlouvu o úveru č. 586129. Okresný súd Banská Bystrica bol pri doručovaní platobného rozkazu zo 10.5.2023 žalovanému neúspešný, a keďže žalobca navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde, Okresný súd Banská Bystrica postúpil spis Okresnému súdu Komárno, ktorému spor napadol 11.9.2023.

2. Okresný súd Komárno ako súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 23.01.2024 v spore takto rozhodol:

2.1. Súd žalobu v celom rozsahu zamietla.

2.2. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

3. Ku skutkovému stavu sporu uviedol nasledovné:

3.1. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že spoločnosť žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 17.4.2020 o 12:23 podpísali elektronicky po česky napísaný formulár Smlouva o úveru č. 586129, predmetom ktorej mal byť jednorázový, bezúčelový, nezáväzný úver vo výške 300 eur, čerpaný bezhotovostne, na účet uvedený pri mene žalovaného dlžníka. Ako deň splatnosti je uvedený deň 15.5.2020 a poplatok za poskytnutie úveru mal byť vo výške 85 eur. Potom celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť jednorázovo bola 385 eur s RPMN 2483,94%. V zmluve je upravené oprávnenie žalobcu požadovať od spotrebiteľa paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 0,77 eur za každú odoslanú upomienku. Podľa textu, zmluva mala byť uzavretá podľa zákona č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník a podľa zákona č. 257/2016 Sb., o spotrebiteľskom úvere. V texte zmluvy nie sú uvedené žiadne elektronické identifikátory zmluvných strán. Právna zástupkyňa žalobcu výzvou z 1.2.2023 žalovaného vyzývala na okamžitú úhradu sumy vo výške 761,09 eur na špecifikovaný účet vo VÚB, a.s., resp. aj na špecifikovaný účet v ČSOB, a.s. alebo v F. G., H.. Tím D. mailovou upomienkou z 18.5.2020 vyzval žalovaného na úhradu sumy 385 eur na špecifikovaný účet vo I., H., resp. na jeden z ďalších „našich“ účtov uvedených aj na <E.>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk. Žalovaný bol súčasne poučený, že pre predĺženie splatnosti sa má prihlásiť do svojej klientskej zóny na webovej adrese <E.>. Tím D. aj mailovou upomienkou z nasledujúceho dňa, teda z 19.5.2020 vyzval žalovaného na úhradu sumy 385 eur na špecifikovaný účet vo I., H., resp. na jeden z ďalších „našich“ účtov uvedených aj na <E.>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk. Žalovaný bol súčasne poučený, že pre predĺženie splatnosti sa má prihlásiť do svojej klientskej zóny na webovej adrese <E.>. Mailovou upomienkou z 14.7.2020 žalobca vyzval žalovaného na úhradu

sumy 490,88 eur na špecifikovaný účet vo I., H., resp. na jeden z ďalších účtov uvedených aj na <E.>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk a dvoch českých bánk. Tím D. aj mailovou upomienkou z toho istého dňa, teda zo 14.7.2020, vyzval žalovaného na úhradu sumy 492,45 eur na špecifikovaný účet vo I., H., resp. na jeden z ďalších účtov uvedených aj na <E.>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk. Žalovaný mal dňa 17.4.2020 o 12:23 podpísať elektronicky aj po česky napísaný formulár Všeobecné podmienky poskytnutí úveru. Mailovou upomienkou z 1.3.2023 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 761,09 eur na špecifikovaný účet vo I., H., resp. aj na špecifikovaný účet v ČSOB, a.s. alebo v F. G., H..

3.2. Žalobca je právnickou osobou zapísanou v Obchodnom registri Českej republiky vykonávajúcou podnikateľskú činnosť na území Českej republiky. Žalobca nielenže netvrdil, ale ani nepreukázal, že by bol zapísaný do registra veriteľov Národnou bankou Slovenska (NBS), alebo bol evidovaný na webovej stránke NBS pod subjektami finančného trhu. Žalobca netvrdil a nepreukázal, že by mu NBS udelila povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky. NBS výslovne upozornila dňa 9.8.2018 na svojej webovej stránke na skutočnosť, že žalobca poskytuje na území Slovenska úvery spotrebiteľom bez jej povolenia. Pokiaľ bol žalobca držiteľom povolenia Českej národnej banky (ČNB) na poskytovanie spotrebiteľských úverov na území Českej republiky, toto povolenie sa nevzťahovalo na činnosť žalobcu pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v mene EUR spotrebiteľom na území Slovenska. Navyše, z činnosti súdu je známe, že ČNB v roku 2023 rozhodla o odňatí oprávnenia žalobcovi k činnosti nebankového poskytovateľa spotrebiteľského úveru.

4. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie, s poukazom na zistený skutkový stav, citované ustanovenia – články Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17.06.2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I – čl. 6 ods. 1 a 2), citované ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (§ 2 písm. b/ a c/, § 11 ods. 3 veta prvá, § 20 ods. 1 a § 24 ods. 2), odôvodnil nasledovne:

4.1. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca prostredníctvom slovenskej webovej stránky D. ponúkal úvery na území Slovenska, splatné na účtoch v slovenských bankách slovenským občanom. Bolo tomu tak aj v prípade žalovaného, ktorý sa na webovej adrese žalobcu ako veriteľa D. <E.> zaregistroval, čo vyplýva nielen zo záhlavia všetkých upomienok, s výnimkou tej, od advokáta žalobcu, ale vyplýva to aj zo žaloby a z textu upomienok, v ktorých sú odkazy na webové stránky žalobcu D. <E.>. Žalobca aj v predložených česky písaných všeobecných podmienkach odkazuje na uvedenú slovenskú webovú stránku. Súd má zo svojej činnosti vedomosť, že stránku D. <E.> prevádzkovala slovenská spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorá dňa 30.3.2015 zmenila právnu formu na akciovú spoločnosť. Spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, a.s. mala jediného akcionára - spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. a zanikla 15.11.2016 cezhraničnou fúziou. Jej nástupcom sa stal žalobca.

4.2. Aj keď podľa textu úverovej zmluvy podpísanej procesnými stranami elektronicky dňa 17.4.2020, táto mala byť uzavretá podľa českých právnych predpisov, pričom podľa bodu 04 všeobecných podmienok účinných od 18.5.2018, do textu ktorých nemohol žalovaný v deň podpisu dňa 17.4.2020 nijako zasiahnuť, sa na úpravu vzťahov neupravených zmluvou a všeobecnými podmienkami mal použiť právny poriadok Českej republiky, súd dospel k záveru, že zmluva procesných strán je absolútne neplatná podľa § 11 ods. 3 OZ v spojení s § 39 OZ, preto nevyvoláva žiadne právne následky, lebo je absolútne neplatná od začiatku. Z uvedeného dôvodu ani všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú právne významné, pri neexistencii platnej úverovej zmluvy.

4.3. Vzťah medzi procesnými stranami je spotrebiteľským, pričom, je nepochybné, že obvyklým pobytom žalovaného ako spotrebiteľa je územie Slovenskej republiky. Žalovaný je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Zároveň je splnená aj podmienka, že žalobca ako podnikateľ smeruje svoju činnosť na území Slovenskej republiky, keď ponúka možnosť občanom Slovenska zaregistrovať sa na svojej slovenskej webovej stránke.

4.4. Podľa ustanovenia článku 6 ods. 1 nariadenia Rím I je potrebné určiť právo Slovenskej republiky ako rozhodné právo.

4.5. Keďže lehota splatnosti úveru čerpaného žalovaným bola krátka, len 28 dní, takto čerpaný úver s poukazom na § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. nie je spotrebiteľským. Hoci nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nepochybne ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ, čo nebolo ani medzi zmluvnými stranami sporné. Pokiaľ v danej veci nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale ide o iný úver poskytnutý spotrebiteľovi, v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je aj na poskytovanie iných úverov a pôžičiek, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, potrebné povolenie Národnej banky Slovenska. V ustanovení § 24b ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je zakotvený zákaz pre kohokoľvek poskytovať iné úvery a pôžičky bez povolenie NBS a zároveň v ustanovení § 11 citovaného zákona takúto zmluvu, ktorá bola uzavretá so subjektom, ktorý poskytoval pôžičky a iné úvery bez povolenia NBS sankcionuje neplatnosťou.

4.6. Pokiaľ žalobca poskytol úver spotrebiteľovi na území Slovenska bez príslušného povolenia NBS v zmysle § 20 ods. 1 resp. § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere žalovaného je neplatná. S poukazom na § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z je nepochybné, že žalobca ako veriteľ mohol žalovanému poskytnúť úver iba v prípade, ak by disponoval povolením udeleným NBS. Je bezpredmetné, či žalobca vykonáva svoju činnosť zapísanú v českom obchodnom registri na základe povolenia ČNB. Je nepochybné, že žalovanému poskytol úver subjekt, ktorý nemá povolenie na poskytovanie úverov na území Slovenskej republiky a v takom prípade je v zmysle § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., v spojení s § 24b citovaného zákona, úverová zmluva žalovaného zo 17.4.2020 neplatná. Pokiaľ každý členský štát Európskej únie si stanovuje vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch podmienky, za ktorých príslušný orgán dohľadu (v danom prípade NBS) poskytuje povolenie, na základe ktorého je veriteľ oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery, prípadné tvrdenie žalobcu, že mu postačuje povolenie ČNB na vykonávanie činnosti poskytovania spotrebiteľských úverov (aj) na území Slovenska právne neobstojí. K záveru o neplatnosti zmluvy uvedeného typu a aplikácii slovenského práva ako rozhodného práva, už zaujali stanovisko Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 28.09.2022 sp. zn. 41CoCsp/13/2022, Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 8.9.2022 sp. zn. 9CoCsp/23/2022, Krajský súd v Trnave v rozsudku z 28.6.2023 sp. zn. 10CoCsp/66/2022, Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 30.3.2023 sp. zn. 6CoCsp/41/2022 .

4.7. S poukazom na § 451 ods. 2 OZ a § 457 OZ vznikla plnením z neplatnej zmluvy povinnosť zmluvných strán vrátiť druhej strane všetko, čo podľa nej dostal.

4.8. Žalobca v konaní tvrdil, avšak nepreukázal, kedy žalovanému spotrebiteľovi plnil sumu 300 eur. Pokiaľ v danom prípade malo dôjsť k plneniu žalobcu v deň uzavretia neplatnej zmluvy, teda 17.4.2020, vzhľadom na upozornenie NBS z 9.8.2018 začala žalobcovi už dňa 17.4.2020 plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 OZ, keď žalobca od 9.8.2018 vedel o upozornení NBS na jeho činnosť pri poskytovaní úverov spotrebiteľom na území Slovenska bez potrebného povolenia, a teda už 17.4.2020 vedel, že svojim plnením sumy 300 eur na účet uvedený žalovaným dochádza na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, lebo procesnými stranami uzavretá úverová zmluva je absolútne neplatná, je v rozpore so zákonom. Táto dvojiročná premlčacia doba potom uplynula dňa 19.4.2022 (utorok), nasledujúci po Veľkonočnom pondelku. Žalobca si svoj nárok na súde uplatnil dňa 13.4.2023, teda po uplynutí dvojiročnej premlčacej doby, pričom súd s poukazom na § 54a OZ prihládol na toto premlčanie žalobcom uplatneného nároku voči spotrebiteľovi a žalobu žalobcu na zaplatenie 300 eur s príslušenstvom a nákladmi na uplatnenie (premlčaného) práva zamietol ako nedôvodnú.

4.9. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď zo spisu nevyplyva, že by v konaní žalovanému vznikli trovy konania.

5. Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním (dňa 20.02.2024, po prevzatí rozsudku 06.02.2024) napadol len žalobca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ktorá podala odvolanie ako všeobecnú agendu cez ústredný portál verejnej správy s kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP), v ktorom uviedla, že v tejto označenej právnej veci „žalobca v prílohe správy prikladá odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Komárno, sp. zn. 13Csp/107/2023, ktorým súd návrh žaloby zamietol“, keď ako prílohu uvedenej správy pripojila (samotné) odvolanie žalobcu zo dňa 19.02.2024 ako elektronický dokument vo formáte pdf, avšak bez kvalifikovaného elektronického podpisu uvedenej prílohy. V uvedenej prílohe bez KEP je uvedené, že žalobca zastúpený právnu zástupkyňou podáva odvolanie voči označenému

rozsudku v celom rozsahu a požaduje jeho zrušenie a vrátenie veci na ďalšie konanie, keď nesúhlasí s právnym záverom prvoinštančného súdu o absolútnej neplatnosti predmetnej zmluvy o úvère z dôvodu chýbajúceho povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov u žalobcu zo strany Národnej banky Slovenska (NBS) a z dôvodu posúdenia uplatňovaného nároku ako premlčaného, pričom tiež nesúhlasí so záverom ohľadne rozhodného (slovenského) práva pre daný vzťah medzi stranami sporu, keď má za to, že predmetná zmluva bola uzatvorená v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v zmluve nielen odkázali, ale na použitie ktorého sa aj dohodli.

6. Vyjadrenie k podanému odvolaniu zo strany žalovaného podané nebolo.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP – Civilný sporový poriadok – zák. č. 160/2015 Z. z.) posúdil predovšetkým formálne náležitosti podaného odvolania zo strany advokátky žalobcu z hľadiska obsahu a spôsobu podania predmetného odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie (rozsudok) súdu prvej inštancie je potrebné, v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 1 CSP – po vykonaní prieskumu procesných väd z úradnej moci v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a právnych záverov z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veľkom senáte občianskoprávneho kolégia sp. zn. 1VCdo/2/2023 zo dňa 08.11.2023, potvrdiť ako vecne správne, avšak bez vecného prieskumu (napadnutého rozsudku), ale (len) procesných väd (ich neexistencie) vzhľadom na existenciu tzv. blanketového odvolania.

8. Podľa ust. § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

9. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP zaň považuje uvedenie, a/ ktorému súdu je určené, b/ kto ho robí, c/ ktorej veci sa týka, d/ čo sa ním sleduje a e/ podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

10. Podľa ust. § 125 ods. 1 CSP, podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

11. Podanie vo veci samej (kam v zmysle ust. § 123 ods. 2 CSP patrí aj odvolanie) urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

12. Osobitným predpisom v zmysle ust. § 125 ods. 2 CSP je zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), ktorý v § 23 upravuje autorizáciu a preukazovanie oprávnenia konať v mene inej osoby, pričom v § 24 upravuje elektronicke podanie a elektronický úradný dokument.

13. Podľa § 23 ods. 1 vety druhej zákona o e-Governmente osoba, ktorá nie je orgánom verejnej moci, vykoná autorizáciu elektronickeho podania, a/ ak sa podľa zákona podáva v elektronickej podobe a zákon neustanovuje iný spôsob autorizácie alebo ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis 1. kvalifikovaným elektronickým podpisom (čl. 3 ods. 12 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady (EÚ) č. 910/2014 o elektronickej identifikácii a dôveryhodných službách pre elektronicke transakcie na vnútornom trhu) alebo kvalifikovanou elektronickou pečaťou, 2. použitím na to určenej funkcie ústredného portálu alebo špecializovaného portálu, ktorá je podmienená úspešnou autentifikáciou zodpovedajúcou najmenej úrovni zabezpečenia „pokročilá“ podľa osobitného predpisu, alebo 3. uznaným spôsobom autorizácie, ak to osobitný predpis nezakazuje, b/ kvalifikovaným elektronickým podpisom, ktorého kvalifikovaný certifikát obsahuje súbor osobných identifikačných údajov reprezentujúcich jedinečným spôsobom fyzickú osobu podľa osobitného predpisu, a ktorý zahrnul do autorizácie aj kvalifikovanú elektronicke časovú pečať, ktorá určuje dátum a čas, po ktorom nastala autorizácia, ak je podľa osobitného predpisu náležitosťou podania vlastnoručný podpis, ktorý musí byť úradne osvedčený.

14. Elektronický formulár pre elektronické podanie je platný, ak je sprístupnený v module elektronických formulárov a jeho platnosť nebola zrušená. Obsahovými náležitosťami elektronického formulára pre elektronické podanie sú obsahové náležitosti návrhu na začatie konania, žaloby, žiadosti, sťažnosti, vyjadrenia, stanoviská, ohlásenia alebo iného dokumentu ustanovené osobitnými predpismi, pričom ak je niektorá z obsahových náležitostí podľa osobitných predpisov viazaná na listinnú podobu, považuje sa za splnenú autorizovaním elektronického podania podávajúcim; to platí aj o náležitostiach príloh elektronického podania, ak nejde o prílohy, ktorými sú veci, ktoré nemajú listinnú podobu alebo elektronickú podobu. Obsahom elektronického formulára pre elektronické podanie môže byť aj identifikátor osoby (§ 24 ods. 1 a 5 Zákona o e-Governmente).

15. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že len formulár obsahujúci text podania vo veci samej podpísaný kvalifikovaným elektronickým podpisom (KEP) je riadnym elektronickým podaním. Pokiaľ elektronický formulár neobsahuje odôvodnenie odvolania, bude považovaný iba za „sprievodný list“, hoci aj kvalifikovane elektronicky podpísaný. Účel elektronickej komunikácie nachádza svoj obsah v prípade konkrétneho systému práve vo formulári, o ktorom sa predpokladá, že bude primárnym obsahovým prostriedkom elektronickej komunikácie. Inak by aj pole príloh muselo byť povinné. Prílohy sú však iba nepovinnou časťou, preto sa pri nich nepredpokladá (no ani nevylučuje) povinná autorizácia. Inak povedané, v prípade podania vo veci samej má byť elektronicky podpísaný formulár a jeho priamy obsah nosičom informácií, nemá slúžiť ako sprievodný list k podaniu vo veci samej. Podmienkou elektronického podania je platná autorizácia a ak táto v prípade prílohy k odvolaniu absentuje, hľadá sa na prílohu ako by nikdy nevznikla. Zákonodarcu tak ustanovil z dôvodu, aby chýbajúca autorizácia elektronického podania nebola „len“ chýbajúcou náležitosťou podania, ktorú je možné dodatočne odstrániť, ale aby bez nej podanie ani nevzniklo. Podané odvolanie preto bolo posúdené výlučne vo vzťahu k obsahu podaniu formulára označenému ako „všeobecná agenda“, s naplnením podmienky KEP, čo však pre (samotné) odvolanie žalobcu vo forme uvedenej prílohy pre absenciu KEP neplatí. Podľa názoru odvolacieho súdu preto pokiaľ samotné odôvodnenie odvolania – odvolacie dôvody a rovnako tak návrh na rozhodnutie odvolacieho súdu (odvolací návrh) neboli súčasťou samotného elektronicky podaného a s KEP podpísaného podania „všeobecnej agendy“ – odvolania, bolo nevyhnutné, aby toto odvolanie ako príloha uvedeného podania rovnako bolo podpísané KEP vyhotoviteľa a osoby podávajúcej odvolanie, k čomu však nedošlo, s ohľadom na čo bolo potom nevyhnutné uvedené (samotné) odvolanie žalobcu doručiť súdu do 10 dní v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované (KEP) podľa osobitného predpisu, čo sa však nestalo. Uvedené odvolanie (kryté KEP) preto odvolací súd vyhodnotil ako tzv. blanketové odvolanie nespĺňajúce požiadavky zákona pre riadne odvolanie (§ 363 CSP). V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky – Nález sp. zn. II.ÚS 442/2021 zo dňa 03.02.2022 a tiež uznesenie II.ÚS 220/2023-10 zo dňa 26.04.2023, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/134/2023 zo dňa 31.10.2023 a na uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 8Co/8/2022-329 zo dňa 02.06.2022. Čo sa týka nesplnenia – nenaplnenia procesných podmienok konania, tieto jednak neboli v odvolacom konaní (v podaní obsahujúcom KEP) tvrdené a tiež ani odvolacím súdom v odvolacom konaní zistené. Povinnosť skúmať procesné podmienky vyplýva súdu z ust. § 161 CSP, odvolaciemu súdu aj z ust. § 380 ods. 2 CSP, pričom právna teória (viď komentár k Civilnému sporovému poriadku) delí procesné podmienky do štyroch kategórií, a to: 1. procesné podmienky na strane súdu = právomoc a príslušnosť, 2. procesné podmienky na strane sporu = procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, povinnosť zastúpenia, spôsobilosť byť zástupcom a plnomocenstvo zástupcu strany, 3. vecné procesné podmienky = existencia návrhu na začatie konania a splnenie poplatkovej povinnosti a 4. negatívne procesné podmienky = prekážka rozhodnutej veci a prekážka skôr začatého konania. Povinnosť skúmať procesné podmienky sa nevzťahuje len na (konečné) rozhodovanie o podanej žalobe, ale aj na všetky čiastkové úkony v rámci súdneho konania.

16. Obiter dictum odvolací súd k veci tiež dodáva, že čo sa týka vecného posúdenia veci súdom prvej inštancie, rozhodnutie v obdobnej právnej veci bolo v rozsudku Krajského súdu Nitra sp. zn. 9CoCsp/23/2022 zo dňa 08.09.2022 zhodnotené ako vecne správne, keď bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Levice č. k. 16Csp/48/2021-138 zo dňa 15.12.2021 vychádzajúci z rovnakých záverov ako napadnutý rozsudok.

17. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s ohľadom na to, že tomuto v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

18. Zo všetkých zhora uvedených dôvodov preto odvolací súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, keď svoje rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).